

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében</p>	<p>Előfizelési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tőr sora 1 korona.</p>
--	--	---

A jelen kor.

Az élet: *álom*. — szokták mondani. Helyesebben: az élet: *küzdelem*. Ha az első mondat értelméből indulunk ki, lassanként eljutunk a legkövérebb ideálmusig; ha a második meghatározás szerint akarunk haladni, mentől tovább, annál inkább szemünk elé tárul a sovány materializmus, annál ijesztebbén tárulnak fel sovány, majdnem takaró nélkül szükölködő tagjai az emberi társadalom testének. Nem kell pesszimistának lenni, hogy kimondhassuk, hogy korunk társadalma ez utóbbi irány hatása alatt a romláshoz oly óriási lépésekkel közelít, hogy a halvány napsugár megpirul a képtől, amelyet eddig megszoknia alkalma nem volt.

Eddig a gyermekjátékban feltalálta azt a világot, amely érzelmi szükségleteit kielégítette, értelmi világát betöltötte s ami fő, úgy elfoglalta a testet, hogy az nap lementé után teljes természeti erővel adta magát az álomnak. Nála az élet küzdelme a játék volt: az élet álmát a maga idején, éjjel aludta. És az éjszaka hosszú volt: éppen elég a gyermeki test és lélek kipihenésére. A gyermek szabad-

ban járt, játszótársai legfeljebb gyermektársai, vagy a kis círmos, vagy az öreg komondor valának: vagy ezek hiányában pompás játékszerré vált egy egyszerű fazékfűl, melyből a gyermeki csapongó képzelet ezer forintos paripát varázsolt. S mily boldog volt ez a kor! Még emlékszem, mikor porosan, sárosan, naphosszat átjatszottuk százszor ugyanazt a játékot, melyben a változatosság legfeljebb az volt, hogy a fekete fazékfűl mellé egy másikat hamarosan nem találhatván, a fogat kiegészítése végett, addig ólálkodtam a konyha körül, míg edésanyám ujdontatuj fazékának a füle kezembe került. Persze megkaptam a magamét s azután efféle löcsizársággal nem bajlódtam többé.

Másféle multságban telt örömmünk. Nőttünk s a szülői hajlék melengető, néha puhító szeretetének védelme alól egy új társadalomba jutottunk. A serdülő ifju folytatta a gyermek játékeit, bajtársakat szerzett: harcokat vitt: tudott összetartani egy bizonyos cél elérésére; megszokta, hogy minden társadalomban egy törvénynek kell engedelmessé válni, hogy mikor a közös érdek miatt valami rövidséget szenvedett, nem esett mindjárt kétségbe s

nem tekintette magát üldözöttnek, az élet nyomorultjának.

Azaz ha összehasonlítjuk a mátt a tegnappal, lehetetlen meglepednünk az élet folyásával.

Ma a gyermek, mikor játszani kellene, hogy testileg kifejlődhessék, ügyetlen felügyelők pressziója alatt szépen ül, franciául, németül, angolul tanul egyszerre; ha ez elmúlt, következik a zongora, hegedű, tánc stb. Végre eljön az est. A kifáradt idegek nyugalmat követelnek, de nem fekszik le, a mama elviszi a színházba, hogy izlése művelődjék. A színházban az Aranyhíd, a Teknős béka stb. erkölcsnemesítő darabok kerülnek színre.

Az ifju már férfi-élveket keres. Bor, dal és asszony, minden már kimerítve. Végül nem marad más, mint a pisztoly, ez a könnyű vég, mert a gyermekkor nem készítette elő a testet, az ifjukor nem erősítette meg és nem hozott összhangot az ember lényébe s így a teljes oszlásban lévő ember nem bírja el az életnek egyébként nem kellemetlen terhét: összeroskad.

A naturalizmus, amely minden téren uralomra kap, amely már a legvastagabb materializmusba hajtott,

A tizenhatéves asszony.

Zizike a kaszinóbálok elmúlt tizenöt éves. Csenevész, apró lányka, szőke, borzas hajjal, huncut, karikára nyílt égő szemekkel. Jó gyerek volt különben, csak a kisasszonyt és páter Erazmust szerette bosztantani.

Zizikét egy délután, miközben a kisasszony fotográfiáját igyekezett nagy buzgalommal megörökíteni a francia füzetében, maga elé citálta a mamája. A mama a hálószobában a pamagra volt dőlve és kritikus szemekkel méregette Zizit.

— Megint rendetlen vagy! — mondta szigorúan. — Pedig már egész nagy lány letél. Nem szégyenled magad?

Zizi ijedten huzkodta lefelé a kötényt. A térdeit igyekezett eltakarni, mert azt hitte, kilátszanak a rövid szoknya alól. Nagyon kevesellette a ruháját és mindig is mondta a mamának:

— Mamuci, mikor vesz már hosszú ruhát?
— Hallgass, te pont, megbolondultál? — mondta ilyenkor a mama.

Most azután komolyan ráncolta össze a homlokát és békétlenül ingatta a fejét.

— Csakugyan hosszú ruha kell már a békának, felnőtt, mint egy paszulykaró! Igaz — mondta aztán hirtelen, mintha akkor jutott volna eszébe — kapsz, okvetlenül kapsz hosszú ruhát. Itt volt ma Cernyeszegi Pál úr és megígérte, hogy szerez egyet.

— Pali volt itt? Oh, de jó fiu! Na, ha még egyszer eljön, nem fogom meghuzni a bajuszát.

— Tán beszélhetnél egy kissé több tisztelettel róla. Ő már idős ember, míg te egy

kis pont vagy, egy semmi . . . Érted?

Zizikét fojtogatta a kacagás. Hogyne, mikor hosszú ruhát kap. Aztán éppen Pali veszi. Nagyszerű fiú ez a Pali, igazán. Juj, de pompás!

Nem birt tovább magával. Trallázva futott ki a szobából és táncolva kiabált végig a folyosón:

— Kisasszony, kisasszony! Pakkoljon. Már nem vagyok kicsi lány. Adieu kisasszony, adieu!

Zizikét a mama visszahívta. Csunyan összeszedta mindenekelőtt és igen zord hangon mondta:

— Először is ne vihogj, mert a sarokba állítalak, másodsor, mivel nagy lány vagy, férjhez mégy. Érted?

— Nem . . . dadogott Zizike.

— Hát majd megérted. Ma itt volt Cernyeszegi Pál úr és megígérte a kezdet. Én és az apád ismert mondunk. Te is azt fogsz mondani. Érted?

— Igen . . .

— Hál' Istennek! Akkor jer ide. Na, csókold meg szépen a mamát. Hát szereted a Pali? Igen?

— Igen . . .

— Nagyon?

— Nagyon, nagyon . . .

— Helyes, akkor rendben van minden.

Zizike megkapta az első hosszú ruhát. Csakhogy ez a menyasszonyi ruha volt. Hosszabb is volt, mint más hosszú ruha és Zizike büszkesége határt nem ismert. Ugy suhogott fehér selyme a menyasszonyi ruhának és a sleppje hosszan huzódott utána. Igazán remek ruha volt és meg is csodálta

mindenki. Liza néni azt is mondta, hogy a többi lányokat egyéb leli majd, ha meglátják.

Szombaton délután volt az esküvő és a mama úgy sirt, amikor Zizike fejére tette a mirtuskoszorút. Különben mindenki sirt, csak Zizikének volt határtalanul jó kedve. A templomajtóban pláne, mikor kifelé jöttek, hangosan el is kacagta magát. Úgy esett a dolog, hogy a hosszú menyasszonyi ruhában alig tudott járni Zizi. Pedig a sleppjét is felvették. A cinteremben aztán valahogy a térdei közé gabalyodott a fehér habos selyem és majd hogy elbukott. Ezen kacagott aztán.

Otthon óriási nagy lakzi volt. Pazarul felterítették az ebédlőben és még Muki bácsiék is eljöttek Nádasházáról, pedig ez teljes 12 óra gyorsvonattal. Lehetetlenség is azt elmondani, mi minden volt a lakzin. Zizikének igen kellemetlenül esett az, hogy mindenki vele foglalkozott. És mindig mondták:

— Az új asszony. Az új asszony . . .

A mama folyton azt sugta a fülébe: — Viseld magad illedelmesen. Aztán ne dobálódz kenyérgalacsinnal az asztal fölött! A fogaidat pedig ne mutasd annyit! Légy komoly! Na!

Muki bácsi valami nagy beszédet mondott. Szépen kikanyarította, az asztalnál mindenki helyeslőleg bólintott a fejével. Aztán odajött Muki bácsi Zizikéhez és megcsókolta, brrr, de borszagu volt.

Palinak egypárszor rá kellett ütni a kezére, mert mindig a Zizi kezét szorongatta. Éjjel felé asztalt bontottak. Kihordtak mindent az ebédlőből és azt mondták, tánc lesz. Liza néni fog zongorázni. Papa igaz, cigányokat akart hozatni, de a mama azt kérdezte:

megvesztegette a társadalom minden rétegét.

S ennek a rontó iránynak fizetett terjesztői a napilapok. Egyik siet, hogy miféle rémhírrel előzhesse meg a másikat; a másik, ha már első nem lehet, szenzációs részletekkel mulja felül a többit. Állandó rovata van a bűnnek, a bűn minden fajtájának. A bűn piacára hurcolják az egész társadalmat s aki először undorodva dobja el kezéből a bűnök krónikáját, később megszokásból olvassa s végül mohón falja; együtt él, társalog a rablókkal, gyujtogatókkal; megszokja maga előtt látni az öngyilkosok, kivégzettek alakjait. Nos, mi akadályoz azután abban, hogy olyanok ne legyünk, mint a kikkel mindennap egy asztalnál ülünk? Higyjék el uraim, a zolaizmus minden ocsmányságával sem okoz annyi kárt, mint a hírlapok egymáson tullicitáló bűnhalmazukkal. Megszokjuk magunk előtt szemlélni a bűnt és azt barátunkká tesszük. Mert senki ne higyjék, hogy a bűn tulságos sötét árnyalása visszataszít; nem; ez örvény: megbáratkozunk vele és belehullunk.

Orvosszerű nem gondolom, hogy ajánlanók azt: ne fizessünk elő oly lapra, mely ily irányt követ, mert a közönség már-már nem nélkülözheti a a bűnök bűzös levegőjét: a közönség ma már a tiszta levegő iránt semmi érzéket nem tanusít. Inkább ajánlanók, hogy mindenki a maga körében hasson oda, hogy a bűnkrónikák maradjanak a tárgyalási teremben, s ne adjanak okot arra, hogy a rablót rendez társunknak tekinteni megszokjuk.

S az ifjúság olyan szépen megtanulta a sajtótól a szenzációs hírek költését; csak egy hiányzik náluk: az a szeretet, amellyel ellenségeiket is szeretni kellene.

S ez a kor, amely a tulzott realizmusánál fogva tönkre teszi az igazi

humanizmust, meri magát a humanizmus korának nevezni.

Egyesületeket alkotunk a hülyék, bolondok, siketek vakok, mindenféle betegek ápolására. Javitóházakat megromlott erkölcsű emberek megjavítására. Nem úgy felebarátaim! Az egészségeseket kellene védeni, hogy ne nyomorodjanak el! Amíg a humanus intézmények mellett százan meg százan nyomorodnak el, addig összes irgalmas intézeteink 100 közül egynél mutatnak sikert.

Az ifjúságnak nem adunk elég szabad tért a testi és lélek erőinek összehangzatos kifejtésére; engedjük, hogy a *modern élet* bálványá féktelenül romboljon köztük; végig hurcoljuk a báltermek, hangversenyek torturáján s azután, mikor testileg-lelkileg elnyomorítjuk, bedugjuk valamelyik menedékházba.

Ime, míg az élet valódi derült oldala iránt nincs semmi érzékünk, addig jól esik a sötét színeket keresni s a nyomorultak támogatásával jó szívünket fitogtatni. Pedig a bűn reánk kiált; testi-lelki nyomorultainkat mi tettük legtöbbször azzá. Lelkileg bizonyosan. Ez a beteges realizmus. Míg száz egyesület alakul, hogy e társadalom körgejtjain beszivárgó folyadékot kiszivattyúzza, addig nem akad olyan, mely a réseket igyekeznék betömni, melyeken több rossz szivárog be, mint amennyit rozsdás szivattyúinkkal eltávolíthatunk.

Állítsatok egyesületeket a lélek templomának kitisztítására, hozzátok vissza a tiszteletet embertársaink iránt, a keresztényi szeretetet, a bűnök ismeretlenségét s végül állítsátok fel a lélek templomának oszlopait: az egészséges testet s koronázzátok meg mindezeket azzal, hogy építsetek oltárt a szívekbe, amelynél a vallás tisztán áldozhasson. A vallás hassa át a költészetet, az

emelje minden tetteinket, hiszen egyedül ez az egy, amely megmentheti társadalmunkat a divatos áramlat rombolásai ellen.

Nem értjük ezalatt, hogy külsőségekkel hódoljunk a vallásos életnek. Nem! Viszont a bigottságig menő álszenteskedéstől is óvakodjunk. Van mód, melyel még most is kedvessé lehet a vallást tenni, csak ne akarjunk itt is bölcselkedni. Adjuk a tényeket, az eszméket úgy, amint vannak, eléggé erősek és szépek azok, hogy magukban is hassanak.

Végül ne csak azon örülünk, hogy hány gyermek jár az iskolába, hanem különösen és inkább azon, hogy milyen tökéletes a tanításuk. Ne csak az az iskolák számának örülünk, hanem az iskolák jóságának s adjuk meg nekik az eszközöket, hogy a nevelés célját elérhessék. Hogy megóvhassák a gyermek és ifjú embert azoktól a testi, lelki fogyatkozásoktól, melyek által a férfi korai sírjába jut.

És ha így megtanítottuk az ifjakat arra, hogy az élet alom is és küzdelem is; ha megtanítottuk arra, hogy nappal küzdjenek, éjjel aludjanak és álmaikat az élet küzdelmeiben okosan igyekezzenek valósítani: ismét visszatér a régi aranykor.

Nyugat-Magyarországi Gazdasági Egyesület.

Több dunántúli, a nép érdekeiért melegen buzgó országgyűlési képviselő értekezlet tartott egy gazdasági egyesület érdekében, amelynek működése egész nyugati Magyarországra kiterjedne. Céljuk a nép gazdasági helyzetének javítása és evvel együtt szellemi és erkölcsi fejlesztése.

Az alakulásra való fölhívás már megjelent s így szól:

Teljes cím,

Bizonyára nem kerülték el nagybecsű figyelmét a Nyugat-Magyarországból történő és mindinkább fokozódó kivándorlás, a napról-

— Minek az?

— De — mondta a papa — a mi lakodalmonk is cigányok húzták . . .

— Az akkor volt! Most más világot élünk. Punktum!

Ezzel el volt intézve.

Zizike olyan álmos volt. A feje is fájt. Talán mert bort is ivott. Pali ugyanis biztatta, hogy igyék. Míg rendezgettek s a székeket hozták erre-arra, senkisé nem figyelt Zizikére. Pali karonfogta Muki bácsi és mind magyarázott neki.

Zizike gondolt egyet. Ha most kiszökne innen. Beszaladna a hálószobába és bebújna a mama ágyába. Senkisé nem venné észre. Így de pompásan aludnék. Aztán kereshetnék. Különben, hátha nem is keresnék. Igazán nagyszerű.

Besurrant a hálószobába és bebújt a dunna alá. Menten elaludt és ajkán bolondos, vidám, pajkos mosoly röpködött.

Mamáék aztán keresték is, meg is találták és szörnyűkődtek. Mindenki begyűlt a hálószobába, a férfiakat alig lehetett kiteszokolni. A mama aztán szidta, korholta a lusta kis asszonyt és megparancsolta, hogy azonnal keljen föl. Különben is nem itt fog aludni többet. Elmegy Palival abba a nagy sárga, emeletes házba a piactéren. Ott fognak lakni. Na, csak egy-kettő!

Kint a hálószoba előtt a férfiak kórusban kacagtak és folyton kiabáltak:

— Lássuk az új asszonyt!

Közben egyre tuszkolták Pali:

— Na, menj be a feleségedhez!

Zizikével azonban nem lehetett birni. Sirt, jajgatott, hogy ő nem megy el a sárga házba, hogy ő meghal ott. Ő csak itt marad a mamánál. Ő jó lesz ezentul, a kisasszonyt se bántja többé, a hosszú ruha se kell.

A mama dühösködött, aztán szeliden kérte, cirógatta. Liza néni, Tinka néni, segítettek a kérésben. De mind hiába volt. Zizike megkötötte magát, hogy: nem, nem és nem!

Végtére a mama kijelentette a vendégek előtt, hogy a kicsike beteg, fáj egy szikrányit a feje, később majd kijön. Addig csak mullassanak.

A vendégek hitték is, nem is. Palinak résztvevő arccal szorongatták a kezét és kacagtak. Aztán tovább mulattak.

A mama még jeges borogatást is vitt be a hálószobába, hogy annál nagyobb legyen a látszat.

Négy napig nem tudták Zizikét hazulról elcsalni. Se szép szó, se harag nem használt.

Pali búskomorságba esett és pisztolyt emlegetett. Már kétségbe voltak esve. A mama kijelentette, hogy megveri ezt a fruskát. Pali megtiltotta. Zizike az ő felesége, ahhoz ne nyuljon teremtett lény egy újjal sem.

— Na hiszen szép feleség! — vágta vissza gunyosan a mama. — Ha a maga felesége, vigye hát haza. Na?

Végtére is a mamának akadt valami jónak ígérkező eszméje. Szavát adta Zizikének, hogy nem kell ott maradnia, csak jöjjön vele a sárga házba. Mert mégis csak illik, hogy lássa a szobáit. Mert szobái vannak ám Zizikének. Több is. Ebédlő, spajz, konyha,

szalon. Jaj, micsoda szalon! Azt látni kell. Csupa selyemplüssel vannak bevonva a butorok. Itt vannak a kulcsok.

Ez az ebédlő kulcsa, ez a spajzé. Nem is kell ott maradni; csak éppen hogy megnézik egy kicsit. Estére visszajönnek. Pali addig bezárják ide a papa dolgozó szobájába. Jó? Hát hogyne volna jó? Hisz estére visszajönnek. És elmentek.

A mamának igaza volt. A szalon csakugyan remek szép volt, Zizike nem tudta megállani, hogy bele ne vesse magát minden fotelbe. A selyemplüss huzatot mindenütt megsimogatta, az apró nippeket egytől-egyig végigmustrálta.

Hanem az ebédlővel baj volt. Ott több rendetlenséget tapasztalt Zizike, amit nem tudott elnézni. A nagy üveges kredencben semmi sem volt a helyén, aztán több más baj volt. Azon mind segíteni kellett és Zizike folytonosan tett-vett. A mama közben kilopzkodott az ebédlőből. Sötét is lett és Zizikének még annyi dolga volt. Tisztára beesteledett. Ki akart szólni, hogy hozzanak valami világot és akkor rémülten látta, hogy rázárták az ajtót. Dörömbölni kezdett, de senki sem jött. Sirt, jajgatott és aztán újra dörömbözött. Koromsötét volt már. Félni is kezdett. Oh bár jönne valaki, ha mindjárt Pali is lenne.

És ekkor kinyílt az ajtó és — belépett Pali.

Pakots József.

napra
inkább
bajok,
lására
gyaror
vált a
egyesü
kereszt
litett v
jének
sét ké

Ezer
gyaror
cimm
vidéki
rökre
követk

A n
fejlesz
a szö
és köz
dasági
és inté
dasági

Telj
gazdag
maguk
bak ö
szállja
tisztel

irási i
tagoka
tött al
ber ho
felhas
gat-M
Egyes
ucca 2

Meg
község
des ta
közpo
azonn
körét,
alább
gyűjte

Egy
az egy
vidék
jövöb
fogjuk
lólág,
lesz s

Azo
zetlen
buzga
marac
Szo
Ház

Erd
képví
Abel
Feren
Józse
Simon
nos
Laehn

Tu
let tit
ucca

A

Egy
tollat
embe
része
ható
szemb
része

Mi
érdem

Mi
kint
A
ujság
embe
lévén

*Az
jűk i
toz, k

napra jobban érezhető elszegényedés és mindinkább súlyosbodó társadalmi és szociális bajok, melyeknek ellensúlyozására és orvoslására alulírottak elhatározták, a nyugat-magyarországi vármegyékre kiterjedőleg egy kivált a kisgazdák érdekeit szolgáló gazdasági egyesületnek létesítését, mely törekvésünk kereszttüvelénél Teljes Cimed, mint az említett vidék közéletének egyik hivatott vezetőjének hathatós támogatását és közreműködését kérjük.

Ezen gazdasági egyesület a *Nyugat-Magyarországi Földművelők Gazdasági Egyesülete* címmel, Szombathely székhellyel alakulna meg, vidéki községi egyesületekre, vagy gazdakörökre osztatnék fel és annak kitűzött céljai a következők volnának:

A mezőgazdaság egész terjedelmében való fejlesztése, különös tekintettel a kisgazdákra, a szövetkezeti ügy fejlesztése, a hetiviszonyok és közigazgatás javítása, ingyen jog- és gazdasági tanácsadás, valamint oly egyesületek és intézmények alapítása, melyek a mezőgazdasággal összefüggésben vannak.

Teljes cím, azt hisszük, a felsoroltak oly gazdag és áldást hozó programot foglalnak magukban, mely megérdemli, hogy a legjobbak önzetlenül sorakozzanak és sorompóba szálljanak annak kereszttüvelére, miért is tisztelettel kérjük, hogy az ide mellékelt aláírási iven alakítandó egyesületünk számára tagokat gyűjteni méltóztassék és az így kitöltött aláírási ivet legkésőbb folyó évi november hó 20-ig a szintén ide mellékelt boríték felhasználásával szervező irodánknak »Nyugat-Magyarországi Földművelők Gazdasági Egyesülete alakulóban« Szombathely, Torna-ucca 21. címen beküldeni sziveskedjék.

Megjegyezzük már most, hogy mind oly községekben, melyekben legalább hatvan rendszeres tag jelentkezik felvételre az egyesület központi vezetőségénél, megalakulása után azonnal megalakítjuk az illető község gazdakörét, miért is tisztelettel kérjük, hogy legalább 60 rendszeres tagot az egyesület számára gyűjteni kegyeskedjék.

Egyben vagyunk oly bátrak tudatni, hogy az egyesület céljainak ismertetésére az ottani vidék egyik nagyobb központjában a közeljövőben az érdekelte kisgazdákat gyűlésre fogjuk összehívni, melynek határnapjáról pótlólag, mindenestre azonban kellő időben lesz szerencsénk Teljes Cimedet értesíteni.

Azon reményben, hogy Teljes Cimed önzetlen és hazafias törekvésünket ismert ügybuzalmával teljes odaadással támogatni fogja, maradunk nagybecsülésünk kifejezése mellett Szombathely, 1905. november hó.

Hazafias üdvözléssel:

Erdődy Gyula gróf s. k., v. b. t. t. orsz. képviselő, Zichy Aladár gróf s. k., Berecz Abel s. k., Eitner Zsigmond s. k., Bolgár Ferenc s. k., Rakovszky István s. k., Batthyány József gróf s. k., Giesswein Sándor s. k., Simonyi Semadam Sándor dr. s. k., Zichy János gróf s. k., Darányi Ferenc dr. s. k., Laehne Hugó s. k. orsz. képviselők.

Tudakozódásokra a megalkotandó egyesület titkára, Egan Imre (Szombathely, Torna-ucca 21.) készséggel válaszol.

A részeg ember becsülete.*

Egy részeg ember garázdálkodása adja a tollat kezünkbe és kérdezzük: Van-e a részeg embernek becsülete? Beszélhet-e egyáltalán részeg ember becsületről? Felelőségre vonható-e valaki, ha részegségében másokkal szemben sértést követett el? Illik-e, hogy egy részeg emberrel kikössünk?

Mind oly kérdés bizony, melyek fölött érdemes volna a társadalomnak elmélkednie. Mi pedig megkíséreljük e kérdésekre egyenként tényekkel megfelelni.

A kávéházban ül valaki és olvassa az újságot. A közben hozzá tántorog egy ittas ember és megsérti. A sértet fél higgadt ember lévén, nem akarja a sértegetőt viszont meg-

*Az új bor idején időszerű ez a cikk. Közöljük is, mert érdekes kérdést vet föl. Kíváncsi, hogy többen is hozzájáruljanak. Szerkesztő.

bántani; ráné és minthogy a düllöngő részeg emberrel dorogál neki kikötni, összeszedi sátorfáját, a sértést zsebre vágja és haza ballag.

Másnap az ipse, ki mellesleg mondva, az intelligens osztályhoz tartozik — így sóhajtozik:

— Alighanem tegnap megint bolondot csináltam.

Az ily emberhez nem lehet segédetek küldeni, hogy magunknak a tegnapi sértésért elégtételt követeljünk, mert hiszen önmaga bizonyít maga ellen; önmaga vallja be, hogy beszámíthatatlan állapotban követte el a hibát; így tehát nem felelhet arról, amit cselekedett; mikor tehetetlenségében a sértő szándék ki volt zárva. A törvény is tekintettel van e körülményre és sokkal enyhébben ítéli meg a részegségben elkövetett hibát.

Miért ne kövessük mi is ezt az enyhébb felfogást?

Egy másik kategóriája a részeg embernek a szimuláns, aki csak teteti a részegséget, hogy annál könnyebben sértegethesse embertársát. Bizony, mondom, az ilyen szimulánsal sem lehet szóba állani, mert ez sem lovas eljárás. Ebből önként következik, hogy valamint az ilyen embertől nem lehet elégtételt kérni, épp úgy neki sincs joga senkitől sem becsületbeli elégtételt kérni.

Végeredményében én a részeg embert a bolond, esztelen emberek kategóriájába sorozom, kinek becsületéhez és eszéhez szó fér; ki emberi voltáról megelégedkezően, a tehetetlen állat nivójára süllyedt és így sem nem kérhet elégtételt, de nem is adhat senkinek becsületbeli elégtételt az elkövetett sértésért.

Különböznépünk mondása szerint: A részeg ember elől az Isten is kitér.

Tapolcai II.

H I R E K.

— **Új püspök helyettes.** A veszprémi egyházmegyében, a megyés püspök Palotai Ferenc dr. pápai prelátust, körtvélyesi apátot, veszprémi székesegyházi örkanonokot, a harmadik osztályú vaskoronarend lovagját, általános püspöki helyettesé nevezte ki.

— **Egyházi hírek.** A király a veszprémi székes káptalanban dr. Rédey Gyula zalai főesperesnek a Szent Mihályról nevezett hantai prépostságra és székesegyházi főesperességre, Néger Ágoston somogyi főesperesnek a zalai, Kránitz Kálmán pápai főesperesnek a somogyi főesperességre való előléptetését jóváhagyta.

— **Felhívás.** Zalaegerszegi királyi tanfelügyelőjétől a következő felhívást kaptuk: A csáktornyai állami tanítóképző intézetnek, a vármegye mindenféle fokozatu és jellegű népoktatási tanintézetit igazgatóinak, tanárainak, tanítóinak, tanítónőinek és kisdudovónőinek.

Bizonyára jól ismeri T. Cim azt a nemes emberbaráti mozgalmat, melyet a József Királyi Herceg Szanatorium Egyesület elnöksége indított meg oly célból, hogy a szegénysorsú tüdőbetegek megmentésére gyógyítóházak létesíttessenek.

Az első gyógyítóház építését az egyesület már megkezdette s abban a borzalmas népbetegség által rettenetesen látogatott népnevelők iránt érzett legbensőbb rokonszenvének kifejezéséül — a magyar tanítóknak ingyenes ágyalapítványt létesített.

Feljegyzésem szerint az egyesületnek ezen áldozatkész figyelmét viszonzoznunk kell s igen örülnék, ha T. cim az azok között tudnám, kik e társadalmi embermentő munka iránt érző szívvvel vannak és részt kérnek ebből a magasztos feladatból, hogy az emberbarátokat nemes és együttérző szövetségbe gyűjtsük.

A csatolt alapszabály-kivonat szerint az egyesületbe rendszeres tagnak évi 4 koronás, rendkívüli tagnak évi két koronás tagdíjjal lehet belépni. Lehetetlen, hogy működési helyükön egy-két jószívű ember erre az embermentő célra két-négy koronát sajnálja, ha tudja, hogy ezzel a népmentés áldott se- regébe lép.

Felkérem tehát T. Cim, legyen ez ügynek

nemeslelkű munkása: felkérem, hogy becsatolt gyűjtőívem, begyűjtött áldozatkész jóté- vők neveit a gyűjtőívem és pénzzel együtt a József királyi herceg Szanatorium Egyesület- nek, Budapesten, IX. Ferenc-körút 36, küldje be; engem pedig sziveskedjék egy sorban tudatni buzgó fáradozása eredményéről. Ké- rem velem tudatni azt is, ha már T. Cim ezen felhívás előtt is munkálkodott volna is- kolai vagy társadalmi keretben ezen szent és fontos ügy érdekében.

Éltet a remény, hogy Zalaegerszegi lelkes tanítósa, mely mindenkor és mindenben odaadó készséggel állott a nemes és nagy eszmék szolgálatába, ezen emberszerető és embermentő munkából is ki fogja venni a maga méltó részét.

Zalaegerszeg, 1905 szeptember hó 30.

Hazafiai üdvözléssel, dr. Ruzsicska kir. ta- nácsos, tanfelügyelő.

Köszönet. Édes jó anyánk elhunytán megnyilatkozott részvéért forró köszönetet rebegünk. *Les Károly.*

— **A sümegi ipartestület** f. hó 23-ra hirdetett közgyűlése közbejött akadály miatt 22-én délután 2 órakor lesz a városháza tanácstermében.

— **Köszönet.** Mindazoknak, kik boldo- gult férjem temetésén megjelentek s ezáltal fájdalomukat enyhítették, őszinte köszönetet mond a család nevében *özv. Tóth Antalné.*

— **Új gyár Nagykanizsán.** Szabadszál- lási Béla, ez az agilis fiatal nagykanizsai kereskedő ezuttal egy harmadik vállalatának létesítését tervezi. Nagykanizsán nagy appa- rátussal berendezett harisnyakötőgyárat fog felállítani, melyet nagy befektetéssel a legmo- dernebb berendezéssel fog felszerelni. A gyár építését és felszerelését már a tavasszal meg- kezdi és tekintve tulajdonosának szakérte- lmét és buzgóságát, a gyár existenciája eleve is biztosítva van. — Hát a sümegi? Ugy látszik, az is elaludt. Mert Sümegen minden elalszik.

— **Villamos világítás Zalaegersze- gen.** A zalaegerszegi villamos világítás ügyét tudvalevőleg több zalaegerszegi lakos a belügy- minisztériumhoz megfőlebbezte. A belügymi- niszter a főlebbezés elutasítása mellett a vár- megye másodfokú határozatát jóváhagyta. Ezzel kapcsolatban megemlíti, hogy a vil- lamos világítás munkálatai serényen folynak. A felállítandó lámpák helyét a város uccáin kijelölték, az oszlopokat szétosztották s hoz- záfoglaltak ezeknek felállításához.

— **Új bazaltbánya.** A Hittinger és Tár- sai-féle bazaltbánya vállalat létesül. A bazalt- tot Szentgyörgy hegyéről sodrony kötélpálya szállítja le a Raposkán levő zuzóba s onnan viszik tova. A pálya műtanrendőri bejárása f. hó 17-én volt. A bányát a tavasszal nyit- ják meg. Ez már a harmadik ilyen mű vállalat Zalaiban. Első a sümegi, második a raposkai, a harmadik a badacsonyi, amelynek bazaltját hajón szállítják át Fonyódra. A badacsonyi bazalttal megerősítik a déli vasut pályatestét s a vonatok sebességét 15–20 km-rel emelik.

— **Gazdasági munkások és cselé- dek figyelmébe.** Az országos Gazdasági munkás- és cseléd-segély pénztárt létesítő 1900. évi XVI. t.-c. 42. §-a elrendeli, hogy a pénztár működésének első öt évében a pénztár tagjaiul 4 korona felvételi-díj mellett azon gazdasági munkás és külső cseléd is felvehető, aki életkorának 35-ik évét betöl- tötötte, de az 50-ik évét még nem haladta túl. Ez a kedvezmény folyó évi december 31-iké- vel lejár s ezen az időpontra túl az I. és II. csoportbeli rendszeres tagok (nyugdíjbiztosítás) sorába csak oly egyének lesznek felvehetőek, kik 35 évesnél fiatalabbak. Ezt a körülményt a 35 és 50 év közötti gazdasági munkások- nak és cselédségnek azzal hozzuk ez uton is tudomásukra, hogy használják fel a még rendelkezésre álló időt e hasznos intézménybe való belépésre, hogy ily módon maguk- nak és családtagsaiknak a jövőben nyugdíjat biztosíthassanak.

Új körkemence. Tapolca mellett Grün- feld József téglakörkemencét építtetett. A

teljesen modern berendezésű új körkemence a napokban már meg is kezdte az üzemet.

— **Lemondás.** Zalamegye kitűnő gazdasági előadója, Gruner Lajos leköszönt erről az állásáról, melyet alapos, széleskörű tudásával, ügyszeretettel, agilitásával 6 éven át legjobban töltött be. Gruner tisztára hazafias okból mondott le állásáról, amennyiben Csertán Károly alispánhoz intézett levelében ezt írja: »A majdnem 6 éven át szerény tehetségemhez képest betöltött közgazdasági előadói tiszteletbeli állásomtól a nm. földművelésügyi m. kir. miniszteriumhoz beadott kérvényemben a fölmentést kértem, mert nem a nemzet alkotmányát védő kormányának bármilyen szolgálatokat teljesíteni nem kívánok.«

— **A veszprém-tapolcai vasut, melynek engedélyezését már a múlt évben eszközölték, a megvalósulás küszöbén áll, amennyiben az engedélyesek, Ree Jenő és Szűts Béla budapesti lakosok minden akadályt elhárítottak és a szükséges finanszírozást is előkészítették. A 81,8 km. hosszú vasut olyan felső építményekkel létesül, hogy a vonatok óránként 45 km. sebességgel közlekedhetnek majd.**

— **Új vasut Keszthelytől Kanizsáig.** Györfy János és Kreisler József dr. nagykanizsai ügyvédek, folyó évi szeptember hó folyamán Nagykanizsától Keszthelyig vezető szabványos nyomtávú h. é. gőzmozdonyú vasutvonatra előmunkálati engedélyt kértek a kereskedelemügyi minisztériumtól. — A tervezett vasut Nagyréce, Galambok, Karos, Garabonc, Kis- és Nagyrada, Szabar, Esztergál, Zalaapáti, Alsópáhok községek és Hévíz gyógyfürdő érintésével kötné össze Nagykanizsát Keszthellyel. Azt a szép, termékeny vidéket szelne tehát keresztül, amely a déli vasutnak nagykanizsa-balatonszentgyörgyi és nagykanizsa-zalaszentmihályi vonalai közti terület és amely vidék a földművelés-, ipar- és kereskedelem föllendítésére oly fontos vasuti közlekedést károsan nélkülözi.

— **Gyermektolvaj koldusok.** Nagy István Keszthely polgárváros dobogó majori cselédnek még 2 éves, alig beszélni tudó József nevű kis gyermeke e hó 10-én a majorból hirtelen eltűnt. Miután a major mellett elfolyó patakot, valamint a major környékét több ízben erndménytelen átkutatták, az a gyanu, hogy a kis fiút a major közelében tanyázó koldus-család vihette magával. A koldus fekete hosszú kabátot s fekete kalapot viselt, termete magas, haja őszbe vegyült, felesége magas nő. A koldusok azon nap délelőttjén távoztak, mely napon a kis gyermek eltűnt. Miután félt az, hogy a koldusok a kis gyermeket saját céljaikra használják s megcsönkítják, a keszthelyi főszolgabíró a kis gyermek, valamint a koldus-család sürgős és legbehatóbb, országosan leendő nyomozása iránt ezennel intézkedett.

— **Osztárak véleménye a magyar iparról.** A bécsi kereskedelmi kamara évi jelentésében egy rendkívül érdekes fejezet foglaltatik, mely azt tárgyalja, hogy a magyar ipar fejlődése és versenyképessége mennyire károsítja az osztárak ipar érdekeit. Elsősorban említi a jelentés a gipszpart, mely állami támogatással annyira erősödött, hogy a magyar gyárak ma már Ausztriában is érzékeny versenyt okoznak az osztárak gipszgyáraknak. Konstatálja továbbá a jelentés, hogy igen nagy mértékben csökkent az osztárak cukor fogyasztása Magyarországon, ellenben a magyar malomipar még mindig oly nagy mértékben dominálja az osztárak piacot, hogy az osztárak malomipar fejlődéséről szó sem lehet. Említi továbbá a jelentés, hogy jelentékenyen emelkedett Magyarországból a bádgedény és butorparketták bevitelére és különösen sok cipőárút szállít Magyarországra Ausztriába; a jelentés szerint csekély értékű a magyar cipő, de rendkívül olcsó. Különösen bosszantja a jelentés íróját, hogy Magyarország az agyagáruipar terén is versenyképes és sikerrel konkurrál az osztárakkal a Balkánon. A jelentés szerint a magyar ipar versenyképességét főleg a tarifális előnyök emelik. Így az üvegipar a különböző relá-

ciókban az osztárakhoz képest 30–50% szállítási kedvezményt élvez. Gyakran panaszkodik a jelevetés a miatt is, hogy a magyar ipart Ausztriában beföldlinek tekintik és nyilvános szállítások árlejtésénél oly elbánásban részesül, mint az osztárak. Sok egyéb panasz van még a kamarai jelentésnek, de e panaszok dacára a fejezet végén azt mondja, hogy a nagy verseny dacára is barátja a »méltányos kiegyezésnek. Az osztárak ily panaszait mi hazafias örömmel olvassuk, mert ez a honi ipar egyes ágainak örvendetes fejlődését bizonyítja. A cipőipar lelkisínylése nem téveszt meg minket. Eddig az osztárak cipőraktárak árasztották el piacainkat, csak örülhetünk, ha már a hazai munka náluk is tud tért foglalni. E közleményből azok is okulhatnak, kik itt a hazai iparunkról merő tudatlanságból kicsinylőleg nyilatkoznak.

— **Bem.** Egy igénytelen szürke ember fejét ábrázoló, gyenge ceruzarajz van a *Nagy Képes Világtörténet* legújabb füzetének címlapján. Ismerős arc és ismerős kéz vonásai: Bem arcképe. Petőfi Sándor kezétől. Tollas, hátul bojtos magas kalapban, mely állához van szíjazva, tekint előre a hős, mintha az ellen rohamát kímélné a távolban, figyelmesen. Mellén már ott van a magyar szabadságharc érdemrendje. A barázdált homlok, sűrű szakáll és bajusz, a gyérülő haj, a katonaruha és kalap nélkül szinte kis gnomnak mutatná ezt az összetöppörödött kis lengyelt, aki három országnak a szabadságaért harcolt. De ez a kis gnom akkor Magyarországot dalaiban élt és alakját örökre magába fogadta a magyar mítosz. Petőfi úgy nézett rá, mint föliszterre, ha vele találkozott, leírta, amit vele beszélt és egyik gyönyörű költeménye, a »Vajda-Hunyadom« című azzal kezdődik:

„Szóltok Hunyadvár ámuló gyönyörrel:
Kit látok, oh kit látok, Hunyadit!”

S midőn a kis lengyel ember azt mondja rá, hogy ő csak Bem és nem Hunyady, a vár megmarad a régi bitnél, mert ő csak a szellemet nézi. — A piski hid, a nagyenyedi, temesvári csaták örök fényben a Bem emlékeztetést és a magyar lélek, mely az ő alakját is körülfonta a szabadságharcnak hervadást nem érő babérjával.

A nagy vállalatnak, mely *Nagy Képes Világtörténet* címen 12 kötetre megy, most 235–236. füzete jelent meg, mely már a XII. kötet anyagának egy részét hozza. Egy kötet ára díszkötésben 16 korona, vaskos és a szövégképek mellett számos műmelléklettel is díszített füzetnek az ára 60 fillér. Kapható és megrendelhető minden könyvkereskedésben.

— **Egy munkás-család szerencséje.** Régi igazság, hogy ahol legnagyobb a szükség, legközelebb a segítség. Különös hálával emlegeti ezt az igazmondást az a szerény munkás család, mely a szerencsés sors jóvoltából a fenyegető szükségben tisztes vagyonhoz jutott. A szorgalmas derék család fő önhibáján kívül munkáját, kenyérkeresését veszítve, hiába kopogtatott új munka, új foglalkozás után, mindenütt zárt ajtókra talált a munka híján. A szerény otthonba már már a fenyegető nyomor költözött, midőn a szerencse egy sugara ismét boldogságot varázsolt a kétségbe esett család körbe. A derék munkás ugyanis a jobb napokban megtakarított fillérekből osztálysorsjegyet vásárolt és ujjongó örömmé változott kétségbeesése, midőn a napokban a *Gaedicke A. budapesti bankház*, melynél a szerencsés sorsjegyet vásárolta, arról értesítette, hogy a 60,000 koronás főnyereményt nyerte meg. A Gaedicke bankház, melynek a szerencse állandó kísérője, nyolc nyolcadban adta el a sorsjegyet és munkás-családon kívül még számos szerény sorsú kis embernek teremtett jólétet.

— **Török A. és Társa.** Nagyon könnyű kitalálni, hogy a különböző osztálysorsjegyelárusítók közül miért tűnik ki önkénytelenül a Török cég. Kiváló nagy szerencséje és előzékeny üzleti érintkezések folytán, melyet minden egyes vevőjével szemben tanúsít, mindinkább e bankházhoz tereli a nagy közönséget. Ennek következtében

e cég hazánkban a legnagyobb osztálysorsjegyet ültetelajdonos s így a legtöbb sorsjegyet hozza forgalomba. Ezen cég szigoruan őrzött tekintélye fentartása érdekében mindent elkövet, hogy vevőit minden irányban kielégítse. Egyedül a most véget ért 16. osztálysorsjátékban a Török bankház körülbelől 1 millió 800,000 korona nyereményt fizetett ki vevőinek és a sok hálanyilatkozat is igazolja ezen bankház rendkívül nagy szerencsésjét, azonban e cég szigorú titoktartásból nem közli a nyerők neveit. Ellenben már ismételtlen közzétett és tényeken alapuló nyeremény kimutatásaival megismertette a közönséget ama ezrekre rugó nagyobb és igen nagy nyereményekkel, melyeket nála nyertek. Mindezek alapján szívesen megragadjuk az alkalmat, hogy Török A. és Társa bankházát, melynek Budapestben Teréz-körút 48. szám alatt van a főüzlete, fiókjai pedig Váci-körút 4. Múzeum-körút 11. és Erzsébet-körút 54. szám alatt, mindenkinek legjobban ajánljuk. Az I. osztály huzása már csütörtökön és pénteken f. évi november hó 23. és 24-én lesz. A sorsjegyek árai $\frac{1}{1}$ — 12 korona, $\frac{1}{2}$ — 6 korona, $\frac{1}{4}$ — 3 korona, $\frac{1}{8}$ — 1 korona 50 fillér. Aki tehát az osztálysorsjátékban részt akar venni, forduljon bizalommal Török A. és Társa bankházához Budapestben.

Sárcipő (galosni) hölgyeknek 1.10 frt., duplaerős, uraknak 1.65 frt., Shlipper (nyelvé) hölgyeknek 1.40 frt., uraknak 1.70 frt. Würzburger Jakabnál, Sümegen.

Felelős szerkesztő: Éles Károly.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Minden háziasszony büszkesége a jó kávé.

Kathreiner-fele
Kneipp-maláta kávénak

egyetlen háztartásban sem volna szabad többé hiányoznia a kávéital készítésénél.

Osak az eredeti osomagokat kérjük a »KATHREINER« névvel.

Ung. Ib. 1905.

Értesítés.

Sümeg város és vidéke n. é. hölgy közönségét tisztelettel értesítem, hogy női toilletteket a legújabb párisi és angol divat szerint, Budapestben, valamint Bécsben szerzett több évi gyakorlatom által, műizléssel és finom kivitelben készítek.

Angol aljzabások, valamint mindenemű szabások mérték után megrendelhetők.

A n. é. hölgy közönség szíves pártfogását kérem,

kiváló tisztelettel

Burányi Mária

Sümegen, (Totola-ház.)

Egy nagyon ügyes varrónő felvételük

4617/tk. 1905.

Árverési hirdetmény kivonat.

A sümegi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Lengyel István és társa végrehajthatóknak Lengyel Zsigmond és neje végrehajtást szenvedők elleni 1030 K tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék területén lévő sümegi 1890. sz. tjkvben + 602 hrsz. a. (ház 364/b. sz. a. pajta, istállóval, udvartérrel, tapolcai uccában be s kijárás közös az udvaron a 364/a sz. a. házzal) felvett ingatlanból Lengyel Zsigmond és neje Schmiadhoffer Idát illető 113/232-ed rész jutalékra 990 K, kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1905. évi december hó 30 napján** délelőtt 10 órakor a tkvi hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok hecsárának 10 %-át vagyis 80 K-t készpénzben, vagy az 1881. LX. tc. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság. Sümeg, 1905. évi november hó 8-ik napján.

Saághy kir. aljárásbíró.

Birtok-eladás!

Rigácson, Zalamegyében, Sümeg és Jánosháza között, Paál Jánosnak 217 hold első osztályú birtoka a hozzátartozó s:ép lakással és melléképületekkel együtt szabadkézből eladó. Venni szándékozók forduljanak **Madár Rezső** evang. lelkészhez SAND, u. p. Miháld (Somogyvármegye.)

Szőlővessző!

A világhírű

DELAWARE

adja a legjobb bort!

Oltani permetezni nem kell!

A szőlészet kincse.

A phyloxerának ellent áll!!

Leírását

és árjegyzéket ingyen küldünk bárkinek.

Szőlőoltványok mérsékelt áron kaphatók.

Nagymennyiségű síma és gyökeres Delaware-vessző eladás.

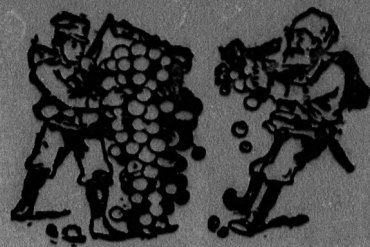
Cím:

Szigyártó és Takáts

szőlőtelep tulajdonosok.

Telep: Alsó-Segesd. Központi iroda:

Felső-Segesd (Somogy m).

Az elmúlt rendkívül száraz nyár folyamán ismét a **Küküllőmenti**

Első szőlőoltványtelep

(Tulajdonos: CASPARI FRIGYES MEDGYES 184. N.-Küküllőmegye.)

volt az egyedüli az egész országban, mely oltványait óriási mennyiségű, naponta 5 millió liternyi vízzel öntözte s ennek folytán az egyedüli szőlőtelep, amely ez évben is valóban szép és minden tekintetben kifogástalan szőlőoltványokat szállít. — Képes árjegyzék számos elismerő levéllel ingyen és bérmentve.

Bortömlők

jótállás mellett, hogy nem válnak törékennyé, szivacsossá vagy taplóssá, sem pedig keményvé.

Kuschnitzky és Grünhut

Bécs, I.

Budapest, VI.

Schottenring, 5.

Teréz-körut, 21.

Mindenféle pincészeti cikkek, szivattyúk és kellékek raktára.

Minták és árjegyzék ingyen és bérmentve.

Óriási szerencse Gaedickenél!

Utólérhetetlen gyűjtődém szerencséje. Hiszen Magyarországon ugyszólván nincsen város, hol Gaedicke egy vagy több főnyereményt ne fizetett volna ki. Rövid időn belül a következő nyereményeket fizettem ki szerencsés vevőimnek:

A nagy jutalmat 602.000 koronát a 62551 számra, háromszor a nagy főnyereményt 400.000 koronát a 11119 számra, 400.000 „ „ 28916 „ 400.000 „ „ 33464 „ háromszor a 100 000 koronát, továbbá a 70 000, négyszer 60 000 és igen sok 30 000, 25 000, 20 000, 15 000, 10 000 koronás nyereményeket.

A legközelebbi XVII-ik sorsjátéknál, mely újból

55.000 nyeremény és 110.000 sorsjegyből áll, 14 millió 459.000 korona sorsoltatik ki.

Főnyeremény esetleg 1 millió korona.

Továbbá 1 nagy jutalom á 600.000, 1 nyeremény á 400.000, 1 á 200.000, 2 á 100.000, 1 á 90.000, 2 á 80.000, 1 á 70.000, 2 á 60.000, 50.000, 40.000, 5 á 30.000, 3 á 25.000, 8 á 20.000, 8 á 15.000, 36 á 10.000, 67 á 5000 stb., stb.

Az eredeti sorsjegyek tervszerinti ára:

Egy nyolcad	Egy negyed	Egy fél	egy egész sorsjegy
1.50	3.—	6.—	12.— korona,

melyek az összeg előzetes beküldése, avagy utánvétellel küldetnek szét. Hivatalos játéktérvek, valamint postai befizetési lapok ingyen és bérmentve.

A november hó 23-iki húzáshoz kérem mielőbbi becses rendelését hozzám juttatni.

Gaedicke A.

bankház Budapest, Kossuth-Lajos-ucca 11. Sorsjegyek kaphatók: Sümegben, Beretzky Gyula fűszerkereskedésében.

